

Перелік використаних джерел

1. Дуальна освіта. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Дуальна_освіта (дата звернення — 11.05.2021).
2. Концепція підготовки фахівців у вищій освіті за дуальною системою: прийнята 19.09.2018 р. Кабінет Міністрів України: офіційний сайт. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/news/koncepciya-pidgotovkifahivciv-zadualnoyu-formoyu-zdobuttya-osviti> (дата звернення - 12.05.2021).
3. Кудря К., Сталінська О. Упровадження елементів дуальної форми навчання: переваги та проблеми. *Професійно-технічна освіта*. 2018. №2. (дата звернення 11.05.2021).

Ганна Зварич

заступник начальника управління освіти і науки,
начальник відділу реформування освітньої діяльності
Тернопільської обласної державної адміністрації

МОНІТОРИНГ ЯКОСТІ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

На сучасному етапі розвитку українського суспільства відбувається становлення моніторингової системи якості освітніх послуг у закладах середньої освіти. Нормативно-правове поле моніторингу якості представлено Законом України «Про повну загальну середню освіту» 2020р., «Національним звітом за результатами міжнародного дослідження якості освіти PISA – 2018» (оприлюдненого в 2019р.) та «Порядком проведення моніторингу якості освіти» 2020р. В Наказі визначено основні особливості реалізації механізмів проведення моніторингової діяльності. Порядком визначено, що «моніторинг проводиться відповідно до таких принципів: систематичності та системності; доцільності; прозорості моніторингових процедур та відкритості; безпеки персональних даних; об'єктивності одержання та аналізу інформації під час моніторингу; відповідального ставлення до своєї діяльності суб'єктів, які беруть участь у підготовці та проведенні моніторингу» [4].

Питання організації та проведення моніторингових досліджень в Україні аналізують у наукових пошуках Г. Зварич, Г. Єльнікова, Т. Лукіна, та інші. В результаті досліджень обґрунтовано та

апробовано модель реалізації моніторингової діяльності, виокремлено методи оцінювання результатів діяльності навчального закладу, визначено основні шляхи оптимізації моніторингової діяльності освітніх послуг у закладах середньої освіти.

Ми підтримуємо наукову позицію М. Крилової, яка вважає, що моніторинг якості освіти: «водночас є інструментом управління при оцінюванні якості освіти й виховної діяльності та має на меті: удосконалення педагогічних засобів; визначення результативності навчання та виховання учнів; порівняння навчальних закладів, установлення рейтингу; планування та прогнозування розвитку освітньої галузі; визначення престижності та конкурентоспроможності національної системи освіти» [2, с. 96.].

У власних наукових пошуках Г. Зварич обґрунтовує моніторинг як «складне педагогічне явище, яке може бути охарактеризоване і як система, і як процес. Як система, моніторинг являє собою сукупність взаємопов'язаних елементів: мета його проведення, об'єкта відстеження, суб'єктів організації та здійснення моніторингу, комплексу критеріїв і показників оцінки, методів збору інформації, одночасно виступаючи підсистемою управління освітою» [1, с.15].

Ми погоджуємось із науковою позицією Т. Лукіна, який вважає, що «моніторинг у сфері освіти розглядається як: – інструмент управління якістю освіти зокрема загальною середньою, на різних рівнях управління; – інформаційна система; – процедура збору даних про об'єкт [3, с. 16].

Інноваційна освітня система – це відсутність пасивного отримання та репродукції теоретичного матеріалу, це здатність реалізувати власні ідеї щодо майбутніх соціальних контактів, взаємодій та можливість презентувати, обґрунтовуючи власні позиції системно, логічно, пов'язуючи теоретичні знання із можливістю їх творчої реалізації у майбутньому. Нині кожен навчальний заклад ставить перед собою основне завдання: підвищення якості освіти, модернізації її змісту, розробка й впровадження освітніх інновацій та інформаційних технологій, створення умов для підготовки дітей до життя, соціально активного, із власною громадянською позицією, для ефективного виконання завдань інноваційного характеру.

Перелік використаних джерел

1. Зварич Г. В. Критерії, показники та індикатори моніторингу, експертизи та оцінювання якості освітніх послуг у закладах загальної середньої освіти. *Імідж сучасного педагога*, 2020 №5(194). С. 14–20. URL : [https://doi.org/10.33272/2522-9729-2021-5\(194\)-14-20](https://doi.org/10.33272/2522-9729-2021-5(194)-14-20)
2. Крилова М. Б., Баранчук І. В. *Моніторинг як механізм визначення якості освіти*. *Таврійський вісник освіти*. 2014. №2. С. 96–99, URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tvo_2014_2_15
3. Лукін Т. О. Вимірювання й управління якістю освіти: навч.-метод. матеріали. Київ: Експрес-об'ява, 2007. 50 с.
4. Порядок проведення моніторингу якості освіти. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0154-20#Text>

Любомир Калинюк

здобувач 1 курсу магістратури
спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки»,
освітньо-професійна програма «Управління закладами освіти»
Західноукраїнський національний університет
Науковий керівник:

Лілія Ребуха

д. пед. наук, доцент, завідувач кафедри освітології і педагогіки
Західноукраїнський національний університет

ВИКЛАДАННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН: СУТНІСТЬ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

У системі викладання фінансово-економічних дисциплін велике значення відводиться інформаційному забезпеченню, що слугує сукупністю інформаційних джерел, які використовуються як викладачами, так і студентами в освітньому процесі [2, с. 37–38]. Саме інформаційно-методичні матеріали є основою ефективного та успішного навчання. Вони наочно висвітлюють базові теоретичні положення, описують різні прикладні випадки та практичні ситуації, містять статистичні дані, висвітлюють отримані діяльнісні результати.

Водночас ефективне проведення фінансово-економічних дисциплін повинне забезпечуватися такими підсистемами [4, с. 39–41]: